

Llibreria Carbó / Can Carbó

Nou

Granollers

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: Carrer Nou, 31
Emplaçament
Alçada: A la zona d'eixample de Granollers
144

Coordenades:

Latitud: 41.60724
Longitud: 2.28839
UTM Est (X): 440705
UTM Nord (Y): 4606415

Classificació

Número de fitxa 08096 - 149
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Contemporani Modernisme Noucentisme
Segle XX
Any 1930
Autoria de l'element: Desconeguda
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Tipus de protecció: BPU
Observacions protecció: Pla Especial de Protecció del Patrimoni Arquitectònic i Arqueològic de Granollers. Núm. R-067. Protecció de tipus III: Conservació de façana amb reforma i/o ampliació condicionada.
Data aprovació: dc., 15/10/2003 - 12:00
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: 0866107DG4006E0001FI

Fitxes associades:

[Carrer del Museu / carrer Nou](#)

[Carrer de Barcelona - carrer Nou](#)

Autoria de la fitxa ARQUEOCIÈNCIA - J. M. Huélamo

Data de registre de la dj., 01/11/2001 - 01:00

fitxa:

Autoria de la darrera Jordi Piñero Subirana

revisió:

Data de la darrera revisió: dc., 08/11/2023 - 11:03

Descripció

Edifici d'habitatges i comercial de la dècada de 1930 que adopta una estètica vagament noucentista, amb algunes detalls que remetent encara al llenguatge modernista. És una construcció de planta quadrangular entre mitgeres. Consta de planta baixa i pis. La façana és plana, arrebossada, de color gris i es desenvolupa en quatre eixos marcats pels buits de la primera planta, que li donen verticalitat. Queden inclosos en una àmplia balconada correguda que està protegida amb una barana de ferro de brèndoles ornamentades amb dibuix noucentista. A més d'aquesta decoració, els buits es troben emmarcats amb motlures en el terç superior.

La coronació de la casa es fa mitjançant una treballada barana de quatre pilastres medalló de maó vist que emmarquen les també baranes de ferro i un frontó central de forma quadrada. Al seu interior acull un interessant rellotge de sol fet amb rajoles de ceràmica vidriada blanca i groga. Té les figures de dos angelets i una llegenda que diu: "J. BOTEY" i "ANY 1930".

Aquesta part de coronació de l'edifici és interessant perquè, mentre les pilastres de maó remetent encara al llenguatge modernista el rellotge de sol s'inscriu clarament dins l'estètica noucentista.

Història

En un document de 1515 es fa referència a un carrer Nou, però aquest tenia una ubicació diferent de l'actual, ja que estava situat a l'interior del recinte emmurallat. Al sud de la vila medieval es va crear el raval al voltant del carrer Barcelona, desenvolupat sobretot a partir del segle XVI. D'altra banda, al segle XVII ja hi ha documentat el carrer Nou, fet que indicaria que en aquesta època havia començat una urbanització, encara que incipient, a l'exterior sud de la muralla.

Cap a la segona meitat del segle XIX, més enllà dels ravals existents, va prendre cos l'eixample granollerí. Fins 1880 les edificacions s'estenien al sud pel carrer de Ricomà fins a la Creu de Palou; al nord fins la plaça de la Muntanya entorn a la fàbrica de la Font, i a Llevant entre el carrer Barcelona i l'estació vella de França. Les línies paral·leles al nord i al sud s'iniciaren el 1862-63 amb la construcció de la fàbrica de Can Piñol i les primeres cases del carrer d'en Prim, i el 1866 es projectà el carrer de Ricomà, obert el 1872. És d'aquesta època que daten la majoria de les cases actuals del carrer Nou.

La major part d'edificis d'aquest carrer són del segle XIX o principis del XX. En el cas d'aquesta casa, fou construïda l'any 1930 (segons informa la inscripció del rellotge de sol), seguint una estètica més o menys noucentista. Als baixos hi havia (i encara hi és) la llibreria Carbó. Segons recull García-Pey, Joan Carbó Canyameres era fill de Can Carbó Vell, la vella llibreria que hi havia al carrer de Sant Roc, 15. En posar llibreria i enquadernació a la Carretera, cantonada amb el carrer Nou, els granollerins, per distingir les dues

cases, l'anomenaren Can Carbó Nou (GARCIA-PEY, 1990). Joan Carbó va ser també un dels impulsors del Museu de Granollers als anys de la postguerra, juntament amb Llobet, Jonch, Ruera i Estrada.

Bibliografia

CUSPINERA I FONT, Lluís et al. (2001). *Pla especial de protecció del Patrimoni Històric-Arquitectònic de Granollers*. Granollers. Document administratiu.

GARCIA-PEY, Enric (1990). "Recull onomàstic de Granollers: Motius, topònims, nomenclatura", a *Estudis de Granollers i del Vallès Oriental*, Núm. 3, Granollers, Ajuntament de Granollers.

